

[Statsministeren]

ikke har noget at gøre med De europæiske Fællesskaber. Den egentlige årsag til, at vi har nogle fiskeriproblemer i dag, ved alle, hvad er. Det er så naturligt, at problemerne, fordi de strækker sig ud over de enkelte landes muligheder for at løse dem, drøftes i international regie, og bl. a. altså også i De europæiske Fællesskaber. Så kan det godt være, at man ikke altid er helt tilfreds, fordi man ikke lige kan opnå det, man vil som nation, og grønlænderne ikke kan opnå det, de vil som grønlændere, men det ændrer ikke ved, at der er behov for, at nationer – og det bliver mange – samarbejder, koordinerer, og så kan ikke alle få deres interesser fuldstændigt og alene varetaget. Men regeringen og Danmark er absolut indstillet på at, skal vi sige slås for de grønlandske fiskeriinteresser, hvilket jeg på forskellig måde og Grønlandsministeren har givet udtryk for adskillige gange.

Angående hjemmestyre på Grønland er jeg enig i de betragtninger, der kom frem, om, at nu måtte hjemmestyrekommissionen snart få afsluttet sine forhandlinger, og jeg er glad for at høre, at der er en vis tro på, at disse overvejelser bliver sluttet i enighed. Det er jo den første forudsætning for, at regeringen kan gøre det, som vi har lovet, nemlig i denne samling at fremme et forslag. Vi håber derfor, at det vil lykkes hjemmestyrekommissionen at blive færdig, og ikke blot blive færdig, men også at være enig. Er man enig, bliver det nemmere for os at løse dette problem i samarbejde med grønlænderne og det grønlandske landsråd.

En ting vil jeg understrege fremfor alt. Regeringen har ikke noget ønske om at hindre et hjemmestyre på Grønland. Regeringen har ikke noget ønske om at hæmme en udvikling, tværtimod. Vi synes, at hjemmestyretanken er så rigtig, som den overhovedet kan være. Vi synes også med hensyn til det, der blev sagt af hr. Ellefsen fra Færøerne om de erfaringer, man har, og om, hvordan det fungerer nu med hjemmestyre, at det absolut er en måde at løse problemerne på igennem en udvidet hjemmestyreordning.

Til hr. Ellefsen vil jeg sige, at jeg takker for hans udtalelser. Jeg bemærkede, at hr. Ellefsen sagde: det haster ikke med ændringer, og det vil vel sige, at det ikke haster med flere muligheder for, at færingerne skulle overtage mere under hjemmestyret. Det, hr.

Ellefsen gav udtryk for, var, at der skulle være en rolig udvikling på dette område, og at der fortsat skulle være et samarbejde mellem Danmark og Færøernes hjemmestyre. Der er jeg ganske enig, men det gælder igen: vi lytter til, hvad færingerne som helhed giver udtryk for. På det grundlag håber jeg, at vi finder løsninger på tidens problemer, både i forhold til Grønland og i forhold til Færøerne.

Jeg takker for den debat, der har været. Det, jeg takker for, er den rolighed, hvormed debatten er foregået og den gennemgående positive holdning, der har været. Jeg tror, der er muligheder for, at denne folketingsamling kan blive et arbejdsår, og det har i hvert fald regeringen et ønske om.

Formanden:

Vi går nu til anden omgang, hvor taletiden for ordførerne er indtil 15 minutter, for andre medlemmer 5 minutter.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal nok lade være med at indlede en stor anden omgang. Jeg skal kun sige, at vi for så vidt er enige med statsministeren i bemærkningerne vedrørende Dansk Undergrunds Consortium, og vi kan heller ikke fra fremskridtspartiets side stemme for dagsordensforslaget.

En enkelt kommentar er jeg dog nødt til lige at give statsministeren. Statsministeren ønskede åbenbart ikke at svare på et spørgsmål, jeg stillede vedrørende vort forsvar, men ville hellere komme med en forkert melding vedrørende folkekirken. Statsministeren sagde til mig, at jeg jo bare kunne melde mig ud af folkekirken, hvis jeg ikke ønskede at betale til den. Det er jo den sædvanlige travet. Man kan ikke slippe for at betale til folkekirken ved at melde sig ud. Hvis det var tilfældet, så havde man jo ikke folkekirken på statsbudgettet, hr. statsminister, så den går altså ikke. Det er muligt, at man visse steder i befolkningen går på den, men vi, der har læst finansloven, ved altså, at folkekirken også er på dér. Hvis det var sådan, at man kunne slippe for at betale til folkekirken bare ved at melde sig ud af den, ja så var det under forudsætning af, at man ikke betalte skat til staten. Det viser kun, hvordan argumentationen er vedrørende kirkepolitikken.